

Cejna Rojnamevaniya Kurdî

Bi helkeftina cejna rojnamegeriya Kurdî, rêxistina Qamişlo ya Partiya Yekîtiya Demokrat a Kurd Li Sûriyê (YEKÎTÎ), roja Înê 23/04/2010Z şevbuhêrkek li dar xist. Birek ji rewşenbîr, zimanhez û xemxwarên çanda Kurdî lê beşdar bûn, û gotina jêrîn ji beşdaran re hate pêşkêşkirin:

Li 22ê Nîsana sala 1898an, Mîrê Kurd ê gewre **Miqdad Midhetê Bedirxan**, xameya xwe ya zêrîn ji ber kişandiye, ji bo ku Kurd jî mîna hemî gelên cîhanê bibin xwedî pirtûk û rojname. Yekemîn car di dîroka gelê me ya nûjen de, wî rojnameyê Kurdî bi navê **KURDISTAN**, bi tîpên Erebi li Qahîrê weşandiye, û ew roj li nik me Kurdan bûye rojê pîroz û giranbuha, bûye roja rojnamevaniya Kurdî.

Xinkar Ebdilhemîdê xwînrej û hevkarên wî, bi armanca xeniqandina **KURDISTANê** di dergûşa wê de, gelek dek û dolabên têkçûyî gerandine. Lê, bi saya serê **Mîr Miqdad**, û pişt re jî birayê wî **Mîr Ebdurehman** - ewên ku li hember ferman û biryarên Sultanê serxweş, paçên sipî hilnedane, ji ya xwe nehatine xwar û di hoyên zor û dijwar de, di riyên tev rêl û kelem de çûne, û berdewamî di deranîna rojnameya xwe de kirine. Ji bo wê, xebata wan a mezin û giran jî, ew ji gelê xwe yê Kurd re, li seranserê Kurdistanê bûne sembolîne bi rûmet û cihên xwe di nav rêzên navdar û qehremanan de girtine.

Di bîranîna 112saliya vê roja pîroz de, pêwîste îro em rewşa zimanê xwe di ber çavan re derbas bikin, û bi zanistî binirxînin. Dema mirov li zordestî û qedexeyên ser ziman, çand û çapemeniya Kurdî li Sûriyê temaşe dike, mirov dil bikul û xemgîn dibe. Ta niha, mikurhatin li hebûna gel û zimanê Kurdî li kêleka yê Erebi di makezagona welêt de cih ne girtiye, dibistan û zanîngehên bi zimanê

, derçûna pirtûk, rojname û kovarên Kurdî, xwendin û nivîsadin bi zimanê Kurdî li me qedexe ne. Herweha zarokên me çavên xwe li jiyane vedikin, li malên xwe hîn zimanê dayika xwe dibin û bê vîna xwe, li dibistanan fêrî zimanê Erebi dibin- ya ku hin leq û hejên derûnî (nefsî) li nik wan peyda dike-.

Bi van qedexe û fermanan re, hin pirs serê xwe hildidin û bersivê dixwazin. Mîna: Gelo çima zimanê Kurdî yê ku zimanê beşekî mezin

ji gelê Sûriyê ye tê bendkirin û bi tundî şerê hebûna wî dibe? Ma gelo çi biveya vê zimanî li ser zimanê Erebi yê bira, yan jî li ser welêt û welatparêziya Sûriyê heye?! Ma gelo ev siyasetên nêzbîn li gor prensîp, bîrbawerî, hizr û boçûnên vê dem û çerxê ne?!.

Bi rastî, mirov ji van biryar û kiryanan şaş û matmayî dimîne. Li şûna ku, karbidestên dewletê bi erk û stubariyên xwe di derhmafê zimanê gelê xwe de rabin, hemû alavên pêşketinê jê re pêşkêş û hêsan bikin, tersî wê, ew hewil didin ku wî ji holê rakin, pûç bikin û wî di zimanê Erebi de bipişêfin û wîndakirin!!.

Lê, ew ji bîr dikin ku zimanekî mîna zimanê Kurdî bi folklor, zargotin û toreya xwe dewlemend û zengîn, rehên xwe di xaka welêt de kûr û dûr berdaye, bi biryar û fermanên qedexekirinê winada nabe, her û her wê bejin û bala wî bilind bimîne. Bêgoman e, di rewşeke wiha de, ji rewşenbîrên me Kurdan tê xwestin, ku ew bidin ser şopa mîrê xwe yê gewre, li zimanê dayika xwe xwedî derkevin û wî ji êrişên windakirin û tunekirinê biparêzin, nîfşê nû hîn **D.R (7)**